

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Pretinu pentru Ostrungnri'a: pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu tri lunin 2 fl. éra pentru Strainetate: pre ann 10 fl. pre $\frac{1}{2}$ de ann 5 fl. pre unu triluniu 2 fl. 50 cr. in v. a. Unu exemplarui costa 15 cr.

Foi'a acésta ese tota Marti sér'a, dar prenamerațiunile se primescu in tóte dilele.

Tóte sidienicle si banii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea diriginte a diurnalului:

Aradu, Stra'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de linia, si 30 cr. tacse timbrale.

Invitare de prenumerare la diariulu glumetiu „Gur'a-Satului.”

Fratilor!

La anulu nou tota lumea se gratulésa. Asemenea amu facutu si noi; vi-amu doritu d'in anima curata serbatori jericite.

Acum acceptàmu dela Dvóstra eu grabire *bacsíñulu* potrivitu: 8 fl. pre anu, pentru ca sà vi remanemu si de aci incolo *amici de casa*.

Gratulare la anulu nou

1873.

dedicata:

Escentissimiloru, Ilustrissimiloru, Magnificentissimiloru, Spectatiloru si Stimatiloru, precum si Reverendissimiloru si Revendiloru, si in fine Multu onoratu si onoratiloru de toti laudatiloru patrioti ai mei romani gr. or. séu si gr. catolici.

I.

Buna diu'a mài baditia!
Stai pre pace nu fugi,
Cugeti dór' cà-su omu de vitia
Priceputu d'a beli? ! —
N'am venit u la gratulare
Ca sà-mi dai Tu vr'o par'a,
Séu sà ceru pe asceptare
La-anulu nou *fait'a Ta*;
Ci sà-Ti spunu for' amenare
Ce sentiescu in peptulu meu,
Ceru pucina asceptare,
Si-pe rondu le-oiu spune eu.

Anulu vechiu peri de-odata
Si celu nou eata-lu aici, —
Vai Domne càti-lu ascépta,
Omeni mari si baeti mici,
Dar' ca mine sciu pré bine
— Ce cu totu dreptulu o spunu —
Cà nu-lu mai ascépta nime,
Pentru-cà de scopu 'mi punu
Sà spunu gratulare mare
Celoru ce au meritatu;
Si mi-ar fi fostu spre 'ntristare,
Déca s'ar fi 'ntardiatu. . . .

II.

Domniloru dela putere
Li gratulezu cam asià:
Sà vi dé Domnulu vedere
Si-apoi indurarea sa;
Sà vi dé virtute rara
Si creditu nemarginitu,
Ca toti pre sorman'a tiéra
Dupa ce o ati belitu —
Sà jocati hor'a dracésca
Dupa not'a-vi hotiesca!

Gratulezu eu mai de parte
Romaniloru renegati:
Sà vi faca Domnulu parte
De o fune si de-unu latiu,
Déca nu ve veti re'ntorce
La alu mamei vóstre sinu,
Sà periti cu mare chinu.

Gratuléza eu mai de parte
Episcopiloru romani —
O iertare de pecate.
(Pentru-cà-su de totu pagani :)
Unulu be si trandavesce,
(Chiaru unu traiu papistasiescu,)
Altulu popii ii belesce,
(Unu metodu calugerescu,)
Celu d'in urma n'are pace
Ci totu la sîodenii face.

Protopopiloru de-a rondulu:
Purcei grasi si frumoslei,
Si deca i va prinde gandulu
Si vr'unu bou, vaca, vitiei,
Si unu vasu cu vinu d'alu dulce,
O ploscuita de rachiu;
De-acel'a reulu se duce,
De-est'a te faci de totu viu,
Asie dor' nu voru uitata —
Natiunea a tradata !

Conducatoriloru era
Cei ce dicu: ca-su romani mari,
Cei ce pr'in foi totu declara
Ca-au merite (de tientiariu):
Li poftescu fondu disponibilu,
De-unde apoi frumosielu
Sa li fia cam posibilu
A mai smulge pucintelu
Unu daru de totu minunatu
Celoru ce s'au consacratu !

Societatei clericale
D'in Aradu: vase cu vinu,
Ca la stedintiele sale
Sa 'mple totu pocalulu plinu,
Domnulu vice-presedinte
Sa vorbesca cam asia:
Membrul care nu-e presinte
Dieu vinu rosu nu va be;
Asie dora va contata;
Ca stedinti'a va tien.

Si apoi Tie mai baditia
 Ti poftescu norocu si bani,
 Sa deschidi a Ta gurit'a,
 Sa nimicesei pre dusumanii,
 Pre dusumanii natiunei
 Pre toti sa-i batjocuresci,
 Sa-i faci de ocara lumei
 Si de feliu sa nu-i slabesci.
 Vedi asia eu am gatatu,
 Si la toti vi-am gratulatu !

Siandricu

procopsitul procepsitiloru si profetu modernu.

Ciudatu dialogu in limb'a romana (?)

d'in gur'a

unor domne (sorori) d'in Naseudu !

A. Hörst du Schwester ?!

B. Was ?

A. Veno la mene adi; . . . weil ich habe dir etwas zu sagen !

B. Nö dar nu sei, ich bin nur allein à casa ?

A. Aber doch! dupa amédi nu vei ave atata de lueru si vei potè !

B. Nö!. aber weiss ich wie werden die Umstände sein? pentru ca am atata lueru, oh mein Gott, de nu-mi vedu capulu !

A. De vei veni ti voiu spune . . . scii tu . . . ceva Geheimniß . . . despre vecin'a !

B. So? Apoi le voiu lasa tote in pamantu !

C. (audindu-le!) dice: Sormana limba romana, adusa aci de divulu Traianu d'in Rom'a; vorbita acum'a de matrone romane, strabune de ale Corneliei, Veturiei, etc (ore asia au vorbitu-o si ele?)

Ele sciu ca si voru educá pruncii romanesci !

Speréza natiune romana! Bravo madame romane d'in Naseudu !! (sorori !)

„Mosiu-Nitia“

asupr'a stariloru nostre.

— O dinióra si asta-di. —

. . . . Si, fiindu-ca ómenii nu sunt, precum erau odinióra, vremile s'au schimbatu; éra, dupa-ce vremile s'au schimbatu, ómenii de asta-di nu mai sunt, precum erau cei din vremile betrane. — Cà-ci, sa vedeti! — ómenii dau timpului anumitulu caracteru — éra caracterulu timpului forméza pre ómeni.

Odinióra erau „nemesi“ cu „pei de cane“, si iobagi, ce n'aveau pele de cane. „Asta-di toti ómenii — n'au pele de cane“, ca-ci, deca unii d'intre dinsii chiaru ar si ave pei de cane, inaintea lumii, ei si aréta numai pelea loru de omu. Adeca: odinióra ómenii isi portau cani'a in fati'a tuturor'a; asta-di ei o ascundu. —

Toemai pentru acea — odinióra era mai bine decatua asta-di, pentru-ca odinióra ómenii puteau sa se scie — de care ómeni au sa se ferésca, fiindu acesti'a insemnati cu peile loru de cane, éra asta-di toti ómenii-si sémena in aretarea loru din afara. Adeca: odinióra aveamu numai aristocrati cu pei de cane; asta-di avemu si aristocrati fara pei de cane. Si acesti noi aristocrati sunt nu numai mai rei, dar' totodata si mai ridicoli decatua acei'a dupa sistemulu vechiu. Odinióra ómenii se senteau chiamati sa domnesca asupr'a altor'a — in urm'a unei credintie ratecite: cumca — ei pr'in nascerea loru — sunt suflete superioare. Asta-di ómenii ar voi sa domnesca in urm'a unei credintie reputatióse: cumca ei, pr'in cultur'a (?) loru, sunt fintie mai aprópe de dumnedieire. Ca si candu nu toemai cultur'a ar trebui sa-i lumineze, cumca, — la urm'a urmeloru — ei sunt numai ómeni.

Dar mai cu deosebire pentru noi, romanii, erau vremile de demultu mai bune decatua celea de asta-di.

Odinióra toti romanii erau intr'o stare de o potriva rea; dar', cu acésta rea stare, toti erau de o potriva indestuliti. Acum'a — o fórtă mica parte se afla intr'o stare mai buna, pentru ca cea-lalta parte mai mare se afla intr'o stare mai rea decatua odinióra. — Si apoi: tocmai partea din starea cea mai buna este acea mai neindestulita. — Si — pentru-ce? Pentru-ea odinióra — din candum in candum — se ivia catu unu omu, graia o vorba grea, si apoi ce unulu graia, faceau toti cei-lalți. — Asta-di: toti voiescu sa graiesca, si astfelu nu remane nici unulu care sa si faca. Pe semne: in vremile de multu erau mai pucini romani, ce faceau pretensiua la „inteleptiune“. Asta-di fie-care romanu este „sarea pamantului“. — Pentru acea este vieti'a nostra atata de sarata.

Odinióra ómenii scriau scii cu „slove“, cu „potcove“, cu „buchi mari“. Ei sciau inse ca acestoru „buchii“ sa li dee unu sensu placutu. Cum? — Odinióra ómenii scriau numai pentru sa-si arete cuprinsulu sufletului loru, ca sa — arete — ce sunt; pentru acea scris'a loru ajungea ceva, atata catu scrietoriulu. — Nime nu voia sa vinda mai multu decatua ce avea in modestulu seu magazinu. Asta-di? — Ómenii scriu cu „litere“, dar' nu sunt in stare, ca acestoru litere sa le dee unu intelelesu romanescu. Pentru-ce? Ómenii de asta-di scriu numai pentru-ca sa arete ca ei sunt, ce nu sunt: pentru-acea scris'a loru n'ajunge nimicu, nici chiaru numai atata catu scrietori-

ulu. Fie-care voiesce să vinda mai multu decât ce are în magazinul său: să para mai invetiatu decât ce este, mai inteleptu decât ce poate să fie, să mai romanescu decât ce este chiaru și romanulu. — Omenii nu scriu în *stilu poporului*, pentru că ei voiescă să arete că sunt „omeni inteligenți”; ei scriu cu vorbe latine și în diceri nemtiescă, pentru că ei voiescă să arete, cum că au invetiatu și latinescă, ba chiaru și nemtiescă. — Er’ pentru că să arete adencimea filosofică în cugetare, romanii de astă-dăi scriu atât de incurcatu, incât chiaru nici insă-nu potu să petrunda în adencul serisei loru. — — — In sfersitul romanii de astă-dăi sunt o „natia“ propria!

Odinióra eră mai pucină „buefare“, și se cetea mai multu; astă-dăi avemu mai multe „opuri“, și se cutescă mai pucină: pentru că în „buefariu“ eră cuprinsu — *numai ce scăi a scriotoriulu*, era în opuri este cuprinsu numai *ce nu scie literatulu*. Apoi: pre acel’ă, care insu-să n’ā seiutu ce a disu, nime nu poate să-lu pricépa.

Odinióra aveamu o singura „gazeta“. Astă-ni da scire despre trebile tuturor romanilor. Deci: n’avea vreme ca să se ocupe să de fléuri. — Astă-dăi avemu o multime de „diurnale“, — fiescă-care numai pentru o parte a romanilor. Deci: „diurnalele“ astă-dăi au vreme să se ocupe să de fléuri. Candu eră o singura gazeta, astă-ună se batea în capu cu alte „foi“ — straine. De candu inse sunt mai multe „diurnale“ romane, ele se batu între sine. Astfel „diurnalele“ sunt unu salonu publicu, în care omenii se potu batjocori unii pre altii, era „diurnalitii“ — sunt nisice omeni, cari pentru anumite „diurne“, aranjaza publicului o serie de „scene galante“.

Odinióra — „in pravoslavnie a sfanta biserica ortodoxă“ pastorirea asupră credintiosei turme crescente eră data în parintescile mani ale Preoșintilor Archierei și eniviosi Parinti sfetnici ai scaunului bisericescu; — astă-dăi *Ilustritatile* loru Episcopiei diecesani, d’impreuna cu *clerulu* romanu compusu din *Reverendii* și — *disimii domni* preotii, este să sunt — obiectulu, asupră căruia *domnii inteligenți* — *mireni laici*, în momentele de disposita, își veră prisosulu veninului. Pentru acea odinióra, desă-a lenea, trebile mergeau înainte, fiindu-că erau impinse de cătra unu singuru omu — intr-o singura directia: astă-dăi totulu, întrégă masinarije compusa cu atâtă maiestria, sta locului, pentru că pré multe vointie iuriurescu asupră ei și pré multi omeni, în pré multe directii o impingu. Repetu: s’au sporit omenii „inteleptii“. —

Hei! dar’ bine eră precum eră în vremile betrane!

Atunei „credintiosii“ se apropiau cu evlavia de sfintele altare Ddiescă; acum’ „cetățenii“ pastescu plini de conscientia de demnitate în biserica. Atunei „pop’ă“ scieai numai să cante să cetășca *sant’ a evangelia*; acum’ „preotulu“ scie latinescă, nemtiescă, ungurescă, cunoșcă felu de felu de sciinție, numai să cante să cetășca cu destula frica creștinăscă *sant’ a evangelia* — nu scie. Odinióra popii erau *slugile* lui Dumnedieu: astă-dăi preotii sunt *functiunarii* alegatorilor sei . . Da! — lumea să inteleptitu! — Că-ci odinióra preotii se hraneau din „darurile“ credintiosilor, era astă-dăi credintiosii se *imbăta* la alegerile preotilor.

In multe privinție se deosebesce inca lumea de astă-dăi de acea mai de demultu; dar’ eu, ca omu inteleptu, trebuie să punu capetă asemănătoru, nu pentru că s’ar putea superă omenii de astă-dăi, dicindu-se adeverul în facia, ci pentru că lumea betrana s’ar intristă insinuându-i-se inca cătevă dintre pecatele lumii, pentru a carei bine ea atât de mult a muncit.

Anecdote poporali, de G. Stefanescu.

19. In tempurile d’în vechime, candu inca nu eră cunoscute orologele de busunariu la poporulu de pre sate, unu episcopu și-propuse, ca să-să cereze odata consangenii și satulu natale, ceea ce să facă. Ca omu de rangu înaltu firescă, că portă cu sine totu deun’ă orologiu de busunariu, care să în astă caletoria nu a lipsit dela dinsulu. Sosindu la vatră-i parintiésca a aflatu 2. frati ai sei, cari lu-priimira forte cu mare iubire, nepotendu-se indestul miră de vestminte-i stralucite, de lantiulu și crucea, ce portă pre peptu. — — —

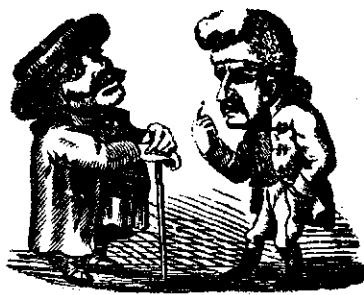
Petrecendu episcopulu la fratii sei căteva dileintr’o năpte a fostă silitu, pentru tempula nefavoria toriu ce eră, a dormi într’o chilia cu ei, — facendu-să eomodu cum ar fi fostu a casa. Iuonu cu Gavrile, că-ci asă se chiamau proprietarii casei, tăta năpteia nu potura se inchida ochii, temendumu, ca nu cumva pr’în horeaiturile loru indatinat să neliniscă pre Mari’ă Sa. „Măi frate — grai Iuonu catra cela-l-altu, en asculta, par că audu ceva rodiatura de săorece la hainele vladicului; aid’ să ne seculam, să cautam, ca să nu i se intempe ceva paguba. Bine dăci tu frate, — adause cela-l-altu, că eu chiaru audu cum rōde, ma chiaru de a-săra mi se parea asă ceva, numai n’am luatu de séma; blemu iute, să omorim pre afurisitulu de săorece.“ Ambii se scăla, iau căte unu darabu de lemn și cu incetulu se aprobia de măsa, unde erau vestmintele asiediate, și asă gătă de atacu, tresnescu de odata pe giletă, de unde esă sunetulu „ticu-ticu.“ Demanăt’ia, trezindu-se episcopulu și voindu a se căte ore sunt, și-cauta orologiulu, inse acel’ă eră dejă stricatu de totu. În rebandu de frati, că ce să potu intemplă, acesti’at i respunseră, că ei au omorit unu săorece numai, ce i rodea hainele; dar’ despre altu-ceva nu seiu nemicu.

20. De multu, de multu, în satulu N. unu omu trecendu în o séra senina și frumosă pre lunga unu lacu limpede, a vediutu lună în elu. Numai de cătu se său pe căstă de lunga satu și incepù a strigă: Totu omulu d’în tăta casă să ésa la laculu d’în lună popii eu cărlige, eu lopeti, eu sape, și coveti, ca să scotem luna, care a picat în lacu. La astă faima fia-care, luandu-să recusitele necesarie, au alergat la loculu amintitul, ca să scotia luna d’în lacu. Dupa multe probe zedarnice, omenilor li se urise, deci alergara eu totii catra casa cu adaugerea, că voru incercă scoterea alta data. —

Unu mosiu betrangu înse, acătiendu-să cărligulu în o radecina și nepotendu-lu scote alteum, trase de vre-o cătevă ori, pone ce în urma se rupse radecină și elu cadiu cu faciea în susu.

„Aha! — eschiamă betrangu vediutu lună lucindu pre ceriu — bine-mi pare că te am scosu, să nu te inneci!“

TAND'A SÌ MAND'A

T. Bine, că o să se gate o data sì treptele dîse lui Lonai d'in **Bud'a-pesta**.

M. D'apoi că neci nu eră mare trebuința de ele pone acum'a.

T. Pentru ce nu?

M. Pentru că numai acum'a are sà se cobóra dlu **Lonyay** pe ele.

T. Óre romanulu acel'a d'in „Pesti Napló”, subserisu „Unu romann”, care apera pe vladicul Ioni-leben contra atacurilor unui popa catolien, cine pote sà fia?

M. De siguri era-si vre unu renegat sì cortesiu angurescu de panur'a lui Ioni-leben.

T. Asíè o credeam sì en.

T. Vai de mine Mando, ce am auditu dela **Fagarasiu**!

M. Ce fratiore? dóra a plesnitu la vr'unu Olténu gus'a de putórea rachiului lui Itzig? ! —

T. Alt'a minune mai mare de nu me potu reculege a o esprime in concretu. —

M. Mi se pare, că te au deochiatu Oltenii sì Opincarii nemesiesci d'in tiér'a-Oltului, de nu-ti poti tu reculege poterile tale. — Hai la betran'a lui Pléca-fug'a, sà-ti descante. Audi-me?

T. Dómne alu poterilor! ajuta-mi sà spunu, minunea minunilor. — Audi tu Mando, ce mi s'a intemplatu? Am fostu in caletoria pone la Brasovu, unde se forméza unu consorciu nou pentru edarea unei foi eu titululu „Eshalatiuni miasmatice d'in Balt'a cea negra a Ortodoxiei ultramontane,” sub redactiunea Reverendissimilor d'in tiér'a Barsei. — Ti spunu, că d'in Porumbachu pana inclusiv Vladeni, domnesce o ne mai audita betla acum'a d'in 15. decembre incóce, incàtu populatiunea acestui teritoriu trebue peste curundu sà cada in bol'a cea grea „delirium tremens”. —

M. Nu te pricepu frate, că ce feliu de betla pote fi aceea, acum'a dupa cei duoi ani neroditori?

T. Nu pricepi neci tu ceva. — Nu scii, că acolo surge alegerea de deputatu dîetalu, eu care ocasiune toti alegatorii, ori sì de ce partida, au libera intrare in ori-ce feliu de carciuma, si beutura sì mancare libera totu pe contulu candidatiloru. —

M. Te intielegu; inse asî dorí a sei, că cine se va alege de deputatu in cerculu d'in susu sì in celu d'in diosu? —

T. Ti oiu spune. — In **Fagarasiu** sunt patru candidati, *Benedek*, *Popu Grideniu*, *Brust*, sì *Máday*, d'entre cari celu d'in urma va fi alesu, că-ci da mai bine ca toti. — Afara de spesele itinerali, mancare sì beutura, căta li inchepe in gusia, mai da *Máday* căte 3 fi. bani buni, pentru votu, cari atat'a afietia pre votanti, incàtu cei mai multi sì-fereca convingerile sì

votulu loru pentru celu ce da mai multu. — Cei-altri candidati d'inpreuna cu *Benedek* au pus'o de mamaliga d'in pricina, că nu posiedu insusirile adeverate, cari trebuie sà fia reprezentate in diu'a de astadi in persón'a alegundului deputatu. — La Dlu ospetariu Dengel este facuta dispositiune pentru unu prandiu pre mane, la care voru luá gratis parte toti alegatorii lui *Máday*, care dupa publicarea resultatului va capetá mane séra in 19 decembrie unu conductu de 500 facili pre spesele lui proprie. — Destulu ti e acum'a? —

M. Lasa-me pamentelui sà me mance, că mi ajunge seraculu de mine. — Ce va dice umbr'a lui *Radu Negru*, despre conduit'a urmatorilor lui? — Dómne santule, că unde amu ajunsu noi eu romanii d'in tiér'a Fagarasului! ! ! . —

T. Frate Mando!

M. Audu!

T. D'apoi vedi acumu suntem sì noi cu ajutoriul celu de susu absoluti. inse trebue sà ne determinàmu spre ceva cariera, carea, vedi Dne, sà ni aduca fericirea in ast'a lume de suferintia! La ce cugeti că te va trage anim'a?

M. Hei! frate! eu am bunisóre planuri! Da me voiu duce la jura, că-ci limb'a ungurésca o șciu (!) — cum place sì stapanilor dilei, — voiu pune dratalu sì censur'a de avocatu, sì apoi o se militezu eu pentru dreptulu natiunei mele! . . .

T. D'apoi pre spesele tale?

M. Ei! foculu! dóra sum granitieru d'in nobilulu districtu alu *Naseudului*!

T. Sì apoi?

M. No, sì apoi?! . . . simplu mai esci! . . . Apoi dóra voiu capetá stipendiu!

T. Ha! ha! ha! . . . dar' nu scii tu, că mai antaiu trebue sà fi dr. in jura, ca se poti scôte stipendiu d'in acelu fondu, că-ci e pr'in pung'a jupanului *Brecher* sì *Jantl*, cari se folosescu cu ei sì facu căte „geschäfturi” cu ei, ér' bietii granitieri ce mai sciu de tóte?

M. Brr!! poc! Am gatatu-o! . . . Sormane fonduri!!

Ghicitura.

Care dragutia e mai necredintiosa?

(Despreunz: Cea din Caransebesiu.)

Ursici.

(+) Mai multi „uj magyar nemesember” au intreprinsu calatoria la Pest'a, pentru sarntarea manelor lui Slavi, vrendu pr'in asta a aretă, cumcă ei eu multu mai servili si mai linguritori potu sà fia, decât sì insusi canele acel'a, a earui pele i-a nemesit u pre ei.

(+) Valurile tempulni, in care a potințuit anulu 1872, d'in caus'a drumurilor rele d'in Ungaria, nu-lu va lasa sà ne paraséscu eu totulu, si e temere mare, că si estu tempu érasf' eu tóte urgiile lui ni va ramane pre capu.